

Faringo Hot Drink, 500 mg/200 mg/4 mg, 8 plicuri, Terapia

1

AUTORIZAȚIE DE PUNERE PE PIAȚĂ NR. 12239/2019/01-02 Anexa 2

Rezumatul caracteristicilor produsului

REZUMATUL CARACTERISTICILOR PRODUSULUI

1. DENUMIREA COMERCIALĂ A MEDICAMENTULUI

Faringo Hot Drink 500 mg/200 mg/4 mg granule pentru soluție orală

2. COMPOZIȚIA CALITATIVĂ ȘI CANTITATIVĂ

Un plic conține paracetamol 500 mg, acid ascorbic 200 mg, maleat de clorfeniramină 4 mg.

Excipient cu efect cunoscut: zahăr 11,926 g per plic.

Pentru lista tuturor excipienților, vezi pct. 6.1.

3. FORMA FARMACEUTICĂ

Granule pentru soluție orală

Granule omogene de culoare alb-gălbui, cu miros slab caracteristic de lămâie.

4. DATE CLINICE

4.1 Indicații terapeutice

Tratamentul simptomatic al răcelilor comune, rinitelor alergice și vasomotorii, stărilor gripale (pentru ameliorarea strănutului, rinoreei, congestiei nazale și sinusale, febrei, cefaleei și durerilor musculare).

Tratamentul cu antibiotice poate fi necesar în cazul apariției infecțiilor bacteriene.

Medicamentul este destinat utilizării de către adulți și adolescenți cu vârsta peste 15 ani.

4.2 Doze și mod de administrare

Adulți și adolescenți cu vârsta peste 15 ani: 1 plic Faringo Hot Drink administrat de 2-3 ori pe zi.

Intervalul dintre administrări trebuie să fie de minim 4 ore.

Plicurile se administrează cu o cantitate suficientă de apă rece sau fierbinte.

Pentru tratamentul stărilor gripale este de preferat administrarea acestui medicament cu apă fierbinte,

seara, din momentul apariției primelor simptome.

Grupe speciale de pacienți

Insuficiență renală

În caz de insuficiență renală dozele trebuie reduse:

Filtrare glomerulară

Doze

10-50 ml/min

500 mg la fiecare 6 ore

< 10 ml/min

500 mg la fiecare 8 ore

Insuficiență hepatică

La pacienții cu insuficiență hepatică sau sindrom Gilbert, doza trebuie redusă sau trebuie prelungit

intervalul dintre administrări.

2

Doza zilnică efectivă nu trebuie să depășească 60 mg paracetamol/kg și zi (până la maxim 2g pe zi) în următoarele situații:

- adulti cu greutatea sub 50 kg
- insuficiență hepatică ușoară până la moderată, sindrom Gilbert (icter familial non-hemolitic)
- deshidratare
- malnutriție cronică
- alcoolism cronic

4.3 Contraindicații

Hipersensibilitate la paracetamol, fenacetină sau alte antiinflamatoare (risc crescut de reacții alergice).

Hipersensibilitate la clorfeniramină sau alte antihistaminice, hipersensibilitate la oricare dintre

excipienții enumerați la pct 6.1.

Deficit de glucozo-6-fosfat-dehidrogenază.

Insuficiență renală severă (riscul de reacții adverse renale poate fi crescut în cazul administrării

prelungite de doze mari).

Tulburări uretro-prostatice cu risc de retenție urinară.

Glaucom cu unghi închis sau predispoziție la glaucom cu unghi închis; glaucom cu unghi deschis

Insuficiență hepatocelulară sau boală hepatică activă.

Tratament concomitent cu inhibitori de monoaminoxidază (IMAO) non-selectivi vezi (4.5).

Litiază renală oxalo-calcică (doze mari - 1 g acid ascorbic pe zi, timp îndelungat).

Copii și adolescenți cu vârsta sub 15 ani.

4.4 Atenționări și precauții speciale pentru utilizare

Se recomandă să nu se depășească dozele recomandate.

Dacă apar reacții de hipersensibilitate, tratamentul trebuie întrerupt imediat.

Tratamentul trebuie întrerupt dacă simptomele nu dispar după 5 zile.

Paracetamol

Utilizarea prelungită sau frecventă este descurajată.

Pacienții trebuie sfătuiți să nu utilizeze concomitent alte medicamente care conțin paracetamol.

Supradozajul prin ingestia mai multor doze luate într-o singură priză poate afecta grav ficatul; în astfel

de cazuri nu apare starea de pierdere a cunoștinței. Utilizarea prelungită, cu excepția utilizării sub

supraveghere medicală poate fi dăunătoare. La adolescenții tratați cu 60 mg paracetamol/kg zilnic,

asocierea unui alt tip de medicament antipiretic nu este justificată cu excepția cazului când tratamentul

nu este eficace.

Se impune prudență la administrarea paracetamolului la pacienții cu insuficiență renală moderată și

severă, insuficiență hepatică ușoară până la moderată (inclusiv sindrom Gilbert), insuficiență hepatică

severă (clasa Child-Pugh>9), hepatită acută, tratament concomitent cu medicamente care afectează funcțiile hepatice, deficit de glucoză-6-fosfatdehidrogenază, anemie hemolitică, abuz de alcool etilic, deshidratare și malnutriție cronică (vezi pct. 4.2.). Riscul supradozajului este mai mare la pacienții cu ciroză hepatică nonalcoolică. Se impun precauții în caz de alcoolism cronic. Doza zilnică nu trebuie să depășească 2 g în astfel de cazuri. Se va evita consumul de băuturi alcoolice în cursul tratamentului cu paracetamol. Se impun precauții în caz de alcoolism și afecțiuni hepatice, incluzând hepatită virală (crește riscul hepatotoxicității) și în caz de insuficiență renală gravă (numai în tratamentul de lungă durată cu doze mari, în tratamentul ocazional fiind acceptabil). Este necesară monitorizarea funcțiilor hepatice în cazul tratamentului de lungă durată și cu doze mari la pacienții cu leziuni hepatice preexistente. Asocierea cu antiinflamatoarele nesteroidiene se va face la doze adaptate și se va evita administrarea pe termen lung.

3

Funcția renală trebuie monitorizată în caz de administrare prelungită sau de insuficiență renală, totuși cazuri de nefrotoxicitate datorită paracetamolului nu au fost raportate în condițiile administrării dozelor uzuale. Se impun precauții la pacienții cu astm bronșic cu hipersensibilitate la acid acetilsalicilic, din cauza reacției ușoare de bronhospasm indus de paracetamol (reacție încrucișată), care a fost raportată la mai puțin de 5% din pacienții testați. În cazul febrei mari sau a semnelor de infecții secundare sau în caz de persistență a simptomelor, este necesar consult medical. În caz de supradozaj este necesară asistență medicală imediată, chiar dacă pacientul se simte bine, din cauza riscului de leziuni hepatice (vezi pct. 4.9). Maleat de clorfeniramină În caz de insuficiență renală gravă se impune prudență, datorită riscului de acumulare. Clorfeniramina se va administra cu precauție la pacienții cu afecțiuni cardiovasculare (mai ales la hipertensivi), presiune intraoculară crescută, astm bronșic, ulcer gastro-duodenal, obstrucție pilorică și epilepsie. Este necesară prudență la vârstnici. Datorită creșterii efectului sedativ al antihistaminicelor de către consumul de băuturi alcoolice sau

consumul de medicamente sedative (în special barbiturice) nu se recomandă administrarea concomitentă de Faringo Hot Drink cu alcool etilic sau medicamente care conțin alcool etilic (vezi 4.5).

Acid ascorbic

Se recomandă prudența la pacienții cu diabet zaharat, deficit de glucozo-6-fosfatdehidrogenază (G6PD), hemocromatoză, anemie sideroblastică și talasemie.

Doze mari de acid ascorbic pot interfera cu testele de determinare a sângerărilor oculte și cu determinările serice ale glucozei.

Acest medicament conține 11,943 g de zahăr pe plic, cantitate ce trebuie luată în calcul la consumul zilnic. Acest lucru trebuie avut în vedere la pacienții cu diabet zaharat.

4.5 Interacțiuni cu alte medicamente și alte forme de interacțiune

Paracetamol

Alcoolul etilic (consum cronic), medicamentele inductoare enzimatică (barbiturice, primidonă, carbamazepină, hidantoină, rifampicină, sulfpirazonă, estrogeni și contraceptive

estro-progestative) și cele hepatotoxice cresc riscul afectării hepatice al dozelor mari sau tratamentului prelungit cu

paracetamol. De asemenea, riscul hepatotoxicității poate crește la asocierea cu antifungice derivate de

imidazol, carmustină și substanțe înrudite, doxorubicină și substanțe înrudite, izoniazida și substanțe

înrudite, mercaptopurina, metotrexat, săruri de aur, doxorubicină și substanțe înrudite.

Tratamentul cronic cu barbiturice sau primidonă scade efectul paracetamolului. Dozele mari de paracetamol cresc efectul anticoagulantelor cumarinice probabil prin

reducerea sintezei hepatice de profactori ai coagulării; în cazul administrării dozelor mari de paracetamol (peste

2 g pe zi) pe perioade lungi este necesară monitorizarea timpului de protrombină; nu este necesar în

cazul tratamentului ocazional sau celui cronic cu doze mici. Asocierea paracetamolului cu salicilați sau alte antiinflamatoare nesteroidiene pe

termen lung și la doze mari crește riscul de nefropatie, necroză papilară renală cancer renal și vezică urinară. Asocierea

paracetamol-salicilați trebuie administrată pe termen scurt. Diflunisalul crește cu 50% concentrația

plasmatică a paracetamolului și mărește astfel riscul hepatotoxicității acestuia. Ciclosporina: apare o creștere a potențialului nefrototoxic al ciclosporinei prin

inhibarea de către paracetamol a sintezei de prostaglandine renale cu efect vasodilatator și deci protector renal. Prin

4

scăderea funcției renale poate apare astfel o creștere a concentrației ciclosporinei, cu accentuarea

nefrotoxicității sale. Asocierea trebuie evitată.

Agoniștii morfinici, antiacidele, cărbunele activat și anticolinergicele scad viteza de absorbție a

paracetamolului, dar nu și cantitatea totală absorbită.

Fenicoli: rezultatele clinice ale acestei interacțiuni sunt contradictorii. Poate să apară o formă

reversibilă de deprimare medulară atunci când concentrațiile plasmatice ale cloramfenicolului

depășesc un anumit nivel. Este necesară supraveghere clinică și hematologică.

Interferoni: paracetamolul poate scădea reacțiile adverse legate de administrarea interferonului.

Maleat de clorfeniramină

Asocieri contraindicate:

Alcool etilic: crește efectul sedativ al clorfeniraminei; în timpul tratamentului cu clorfeniramină

trebuie evitat consumul de alcool etilic sau medicamente care conțin alcool etilic.

Sultoprida: risc major de aritmii ventriculare, torsada vârfurilor.

IMAO: administrarea concomitentă poate prelungi și intensifica efectele secundare anticolinergice și

deprimante ale sistemului nervos central (SNC) ale clorfeniraminei, asocierea este contraindicată.

Asocieri care necesită prudență:

Deprimante ale SNC (antidepresive sedative, barbiturice, hipnotice, analgezice opioide, metadonă,

neuroleptice, anxiolitice, alcool etilic): asocierea cu clorfeniramina crește riscul de deprimare centrală.

Atropina și alte anticolinergice (antidepresive triciclice, antiparkinsoniene anticolinergice centrale,

antispastice neurotrope, disopiramida, neuroleptice fenotiazinice) potențează efectele de tip

parasimpatolitic (constipație, retenție urinară) prin efect aditiv cu clorfeniramina.

Fenitoina: s-au descris creșteri ale concentrației plasmatice ale fenitoinii la pacienții tratați cu

clorfeniramină, probabil prin acțiunea acestuia de inhibare a metabolizării hepatice a fenitoinii. În

plus, fenitoina stimulează metabolizarea hepatică a substanței asociate, cu scăderea concentrațiilor

plasmatice ale acesteia.

Acid ascorbic

Doze mari de acid ascorbic pot favoriza reabsorbția tubulară (scăzând eliminarea renală) a

medicamentelor slab acide (barbiturice, sulfamide, salicilati) și pot crește eliminarea unor baze slabe

(chinidină).

Acidul ascorbic administrat concomitent cu deferoxamină crește toxicitatea tisulară a ferului.

Acidul ascorbic influențează acțiunea celorlalte vitamine; vitamina A (retinol) și vitamina C (acidul ascorbic) își stimulează reciproc biosinteza; acidul ascorbic și vitamina E (tocoferol) se protejează

reciproc fata de acțiunea oxidanților, exercitându-si astfel funcțiile lor biologice în condiții favorabile;

vitamina C influențează favorabil și acțiunea vitaminelor B.

Se recomandă prudență în cazul pacienților cu absorbție deficitară a vitaminei B12, deoarece acidul ascorbic inactivează vitamina B12 din alimente.

La pacienții tratați cu anticoagulante orale, acidul ascorbic reduce timpul de protrombină.

Au fost raportate interacțiuni medicamentoase cu celuloză și disulfiram.

Acidul ascorbic administrat în doze mari (mai mult de 2 g/zi) poate modifica testele biologice pentru

dozarea creatininei și glucozei sanguine și urinare. Acidul ascorbic interferă cu determinările serice ale

transaminazelor și lactat dehidrogenazelor.

5

Concentrațiile plasmatiche ale bilirubinei pot fi reduse de acidul ascorbic, astfel că prezența unei

afecțiuni hepatice poate fi mascată.

Deoarece acidul ascorbic are proprietăți reducătoare, interferă cu testele de laborator bazate pe reacții

de oxido-reducere:

Interacțiuni cu teste diagnostice

- determinarea glucozei în urină prin reactivul sulfat cupric (testul Benedict): concentrația poate fi fals

crescută;

- determinarea glucozei în urină prin metoda oxidării glucozei (Tes-Tape);

- lactat-dehidrogenaza și transaminazele hepatice: concentrațiile lor serice pot fi scăzute dacă se

administrează acid ascorbic în doze mai mari de 200 mg/zi;

- sângerari oculte: dozele mari pot determina rezultate fals-negative.

Interacțiuni cu teste de laborator

- concentrațiile serice de bilirubină pot fi crescute;

- pH-ul urinar poate fi scăzut de dozele mari de acid ascorbic;

- acid uric și oxalat urinar: concentrațiile pot fi crescute la pacienți care au primit doze mari de acid

ascorbic.

4.6 Fertilitatea, sarcina și alăptarea

În absența studiilor la animal și la om, riscul nu este cunoscut. În consecință, ca o măsură de precauție,

acest medicament nu trebuie administrat în timpul sarcinii sau alăptării.

4.7 Efecte asupra capacității de a conduce vehicule și de a folosi utilaje

Datorită reacțiilor adverse pe care le determină (de exemplu somnolență, sedare, confuzie, amețeli,

tulburări de acomodare etc.), medicamentul poate influența capacitatea de a conduce vehicule și de a

folosi utilaje.

4.8 Reacții adverse

Frecvența este definită utilizând următoarea convenție: foarte frecvente ($\geq 1/10$), frecvente ($\geq 1/100$ și $< 1/10$), mai puțin frecvente ($\geq 1/1000$ și $< 1/100$), rare ($\geq 1/10000$ și $< 1/1000$), foarte rare ($< 1/10000$),

cu frecvență necunoscută (care nu poate fi estimată din datele disponibile).

Frecvența reacțiilor adverse asociate cu paracetamolul a fost estimată din raportările spontane după

punerea pe piață și este prezentată în tabelul de mai jos.

Clasificarea pe aparate, sisteme și organe

Reacții adverse

Frecvență

Tulburări hematologice și limfatice

Tulburări ale trombocitelor, tulburări ale celulelor stem

Rare

Trombocitopenie 1, leucopenie, neutropenie, anemie hemolitică 2

Foarte rare

Agranulocitoză 3

Cu frecvență necunoscută

Tulburări ale sistemului imunitar

Anafilaxie

Hipersensibilitate cutanată, inclusiv erupție cutanată tranzitorie, angioedem, febră

Foarte rare

Șoc anafilactic

Cu frecvență necunoscută

Tulburări metabolice și de nutriție

Hipoglicemie

Foarte rare

6

Tulburări psihice

Depresie, confuzie, halucinații

Rare

Tulburări ale sistemului nervos

Amețeli, tremor, cefalee

Rare

Tulburări cardiace

Edem

Rare

Tulburări oculare

Vedere anormală

Rare

Tulburări respiratorii, toracice și mediastinale

Bronhospasm la pacienții cu
hipersensibilitate la acid acetilsalicilic
sau la alte antiinflamatoare
nesteroidiene

Foarte rare

Tulburări gastrointestinale
Hemoragie, durere abdominală,
diaree, greață, vărsături

Rare

Tulburări hepatobiliare

Tulburări ale funcției hepatice,
insuficiență hepatică, necroză
hepatică, icter

Rare

Hepatotoxicitate

Foarte rare

Hepatită

Cu frecvență necunoscută

Afecțiuni cutanate și ale țesutului
subcutanat

Prurit, erupții cutanate tranzitorii,
transpirații, purpură, urticarie

Rare

Sindrom Stevens Johnson, necroliza
toxică epidermică, edem Quincke

Au fost raportate cazuri foarte rare de
reacții cutanate grave.

Foarte rare

Eczemă, edem

Cu frecvență necunoscută

Tulburări renale și ale căilor urinare

Insuficiență renală severă 4, nefrită
interstițială, hematurie, anurie

Foarte rare

Colică renală, piurie sterilă

Cu frecvență necunoscută

Leziuni, intoxicații și complicații legate
de procedurile utilizate

Supradozaj și intoxicație

Rare

1 apare rar și se manifestă prin sângerări neobișnuite și apariția de hematoame

2 manifestată prin stare de oboseală și slăbiciune neobișnuite

3 manifestată prin febră cu sau fără frisoane, ulcerații sau pete de culoare albă la
nivelul buzelor sau

mucoasei bucale, ulcerații la nivelul faringelui

4 paracetamolul poate induce o insuficiență renală acută suficient de severă să
evolueze până la stadiul

de uremie, mai ales dacă se administrează doze mari, timp îndelungat, la pacienți cu
alterare

preexistentă a funcției renale. De asemenea, deși nu a fost stabilită o relație cauzală, un studiu retrospectiv a sugerat că utilizarea zilnică timp îndelungat a paracetamolului poate fi asociată cu un risc crescut de insuficiență renală cronică (nefropatie indusă de analgezice) la persoane fără o afectare preexistentă a funcției renale.

Frecvența reacțiilor adverse asociate cu maleatul de clorfeniramină sunt prezentate în tabelul de mai jos.

Clasificarea pe aparate, sisteme și organe

Reacții adverse

Frecvență

7

Tulburări hematologice și limfatice

Anemie hemolitică, neutropenie, trombocitopenie (manifestate prin ulceratii la nivelul faringelui și febră, sângerări și echimoze neobișnuite, fatigabilitate și slăbiciune neobișnuită)

Cu frecvență necunoscută

Tulburări ale sistemului imunitar

Eritem, eczemă, prurit, purpură, urticarie, edeme, foarte rar edem Quincke, șoc anafilactic

Cu frecvență necunoscută

Tulburări ale sistemului nervos

Sedare și somnolență, efecte de tip atropinic (xerostomie, uscăciune a nasului și gâtului, constipație, tulburări de acomodare, midriază, palpitații, tulburări de micțiune); hipotensiune arterială ortostatică, tulburări de echilibru, vertij, scăderea memoriei și capacității de concentrare, incoordonare motorie, tremor, confuzie, halucinații și, foarte rar, agitație, nervozitate, insomnie

Cu frecvență necunoscută

Tulburări cardiace

Palpitații, hipotensiune arterială ortostatică

Cu frecvență necunoscută

Tulburări renale și ale căilor urinare

Retenție urinară

Cu frecvență necunoscută

Frecvența reacțiilor adverse asociate cu acidul ascorbic sunt prezentate în tabelul de mai jos.

Clasificarea pe aparate, sisteme și organe

Reacții adverse

Frecvență

Tulburări renale și ale căilor urinare

Litiază oxalică și urică.

Foarte rare

Tulburări gastrointestinale

Pirozis

Diaree

Foarte rare

La pacienții cu deficit de G-6-PD, dozele mari de acid ascorbic pot provoca hemoliză.

Pacientul trebuie avertizat să întrerupă administrarea medicamentului la primele semne de reacții de

hipersensibilitate, cutanate sau reacții adverse hepatice și să se prezinte imediat la medic.

Raportarea reacțiilor adverse suspectate

Raportarea reacțiilor adverse suspectate după autorizarea medicamentului este importantă. Acest lucru

permite monitorizarea continuă a raportului beneficiu/risc al medicamentului.

Profesioniștii din

domeniul sănătății sunt rugați să raporteze orice reacție adversă suspectată prin intermediul sistemului

național de raportare, ale cărui detalii sunt publicate pe web-site-ul Agenției Naționale a

Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale din România <http://www.anm.ro>.

4.9 Supradozaj

Simptome:

Datele din literatura de specialitate au arătat că supradozajul acut cu paracetamol determină anorexie,

greață, vărsături, dureri abdominale, diaree, hepatomegalie, icter, somnolență, confuzie, aritmii

cardiace, hipotensiune arterială, hiperhidroză, stare de rău, putând evolua până la insuficiență hepato-

renală acută. Totuși, adesea nu apar simptome sau semne precoce specifice supradozajului.

Manifestările clinice și modificările testelor de laborator provocate de hepatotoxicitate nu apar de

obicei decât după 48 - 72 ore.

Astfel, evoluția clinică a toxicității paracetamolului cuprinde 4 stadii:

- stadiul 1 (în primele 12 - 24 ore de la ingestia supradozei): greață, vărsături, anorexie, transpirații

profuze;

- stadiul 2 (la 24 - 48 ore de la ingestie): starea clinică se ameliorează, dar încep să crească

concentrațiile plasmatiche ale transaminazelor hepatice (TGO, TGP), bilirubinei și protrombinei;

8

- stadiul 3 (la 72 - 96 ore de la ingestie): hepatotoxicitatea este maximă;

- stadiul 4 (după 7 - 8 zile de la ingestie): pacientul revine la normal.
Doza minimă toxică de paracetamol este de 10 g (140 mg/kg), dar s-a raportat afectare hepatică chiar și după administrarea unei doze unice de 5,85 g. Doza minimă letală este de 15 g (200 mg/kg). Dacă s-a ingerat o doză mai mare de 150 mg/kg sau dacă doza ingerată nu poate fi determinată, se recomandă determinarea concentrației plasmatice a paracetamolului cât mai curând posibil, dar nu mai devreme de 4 ore de la ingerare. De asemenea, se recomandă efectuarea testelor hepatice repetat, la intervale de 24 ore. Poate apărea encefalopatie hepatică (cu modificări ale funcțiilor cerebrale, confuzie, agitație sau stupoare), convulsii, deprimare respiratorie, comă, edem cerebral tulburări de coagulare, sângerări gastro-intestinale, coagulare intravasculară diseminată, hipoglicemie, acidoză metabolică, aritmii cardiace, colaps cardiovascular și deces. Concentrații plasmatice mai mari decât 300 μg/ml la 4 ore după ingestie sunt întotdeauna asociate cu afectare hepatică, aceasta fiind minimă dacă concentrațiile plasmatice la 4 ore sunt mai mici de 120 μg/ml. De asemenea, se poate suspecta hepatotoxicitate dacă concentrația plasmatice de paracetamol la 12 ore după ingestie este mai mare de 50 μg/ml. În plus, dacă timpul de înjumătățire plasmatice este mai mare de 4 ore, este probabil să existe necroza hepatică, iar dacă este mai mare de 12 ore, este probabil să se instaleze comă hepatică. Supradozajul cronic constând în administrarea zilnică de doze de 5 - 8 g de paracetamol timp de câteva săptămâni sau de doze de 3 - 4 g/zi timp de 1 an a determinat, de asemenea, afectare hepatică, precum și necroză tubulară renală și afectare miocardică acută. Necroza tubulară renală poate evolua până la insuficiența renală și este cel mai adesea asociată cu hepatotoxicitatea. Supradozajul acut al clorfeniraminei se manifestă prin agravarea efectelor anticolinergice, aritmii cardiace, deprimarea SNC cu sedare excesivă, fenomene paradoxale de stimulare a SNC (halucinații, convulsii) și hipotensiune arterială.

Tratament:
Tratamentul trebuie instituit rapid, chiar dacă manifestările sunt minore: Pentru scăderea absorbției se evacuează conținutului gastric prin provocarea de vărsături și lavaj gastric cu soluție izotonică de ser fiziologic, pentru accelerarea eliminării se folosește la nevoie

hemodializă sau hemoperfuzia. Acestea pot fi benefice dacă N-acetilcisteina nu poate fi administrată în primele 24 ore după ingestia unei supradoze masive; pentru a crește eliminarea se poate administra un purgativ salin.

Administrarea antidotului specific - N-acetilcisteina. În intoxicații grave se introduc intravenos 150 mg/kg (în 200 ml soluție glucozată izotonă) în decurs de 15 minute, apoi 50 mg/kg (în 500 ml) în 4 ore și ulterior 100 mg/kg (în 1000 ml) în următoarele 16 ore (deci un total de 300 mg/kgc în 20 de ore).

Este recomandat ca N-acetilcisteina să fie administrată cât mai curând posibil după ingestia supradozei sau măcar în primele 24 de ore. În intoxicații ușoare se administrează metionina 2,5 g la intervale de 4 ore, până la o doză totală de 10 g.

Monitorizarea pacientului, care include determinarea concentrațiilor plasmatice de paracetamol la cel puțin 4 ore după ingestie (din cauză că determinările efectuate mai devreme de acest interval nu sunt relevante pentru evaluare corectă a riscului de hepatotoxicitate). Concentrații plasmatice inițiale de peste 150 µg/ml la 4 ore, 100 µg/ml la 6 ore, 70 µg/ml la 8 ore, 50 µg/ml la 10 ore, 20 µg/ml la 15 ore, 8 µg/ml la 20 de ore sau 3,5 µg/ml la 24 de ore după ingestie indică o posibilă hepatotoxicitate și necesitatea de a efectua întreaga schemă terapeutică cu N-acetilcisteină.

Dacă determinările inițiale indică concentrații plasmatice situate sub cele descrise anterior, atunci administrarea N-acetilcisteinei poate fi oprită. Cu toate acestea, unii clinicieni recomandă efectuarea mai multor determinări succesive pentru a afla concentrația plasmatică maximă și timpul de înjumătățire plasmatică al paracetamolului înainte de a decide oprirea administrării N-acetilcisteinei.

9

Efectuarea testelor funcționale hepatice (TGO, TGP, bilirubina, timpul de protrombină) la intervale de 24 ore pentru cel puțin 96 ore postingestie dacă concentrațiile plasmatice de paracetamol indică risc de hepatotoxicitate; dacă nu sunt determinate anomalii în 96 de ore, nu sunt necesare alte determinări.

Este necesară monitorizarea funcțiilor renale și cardiace și administrarea unei terapii adecvate.

Terapie suportivă, care constă în menținerea echilibrului hidro-electrolitic, oxigenoterapie, corectarea hipoglicemiei și administrarea de vitamina K (dacă timpul de protrombină depășește 1,5xN) și de

plasma proaspătă congelată sau concentrat de factori de coagulare (dacă timpul de protrombină

depășește 3xN); pentru tratamentul delirului și convulsiilor se administrează diazepam intravenos;

hipokaliemia poate fi tratată la nevoie prin perfuzarea lentă a unei soluții diluate de clorură de potasiu,

cu măsurarea concentrațiilor plasmaticice de potasiu.

La pacienții la care ingestia voluntară de supradoză este cunoscută sau suspectată este necesar un

consult psihiatric.

5. PROPRIETĂȚI FARMACOLOGICE

5.1 Proprietăți farmacodinamice

Grupa farmacoterapeutică: paracetamol combinații, excluzând psiholeptice, codul ATC: N02BE51.

Faringo Hot Drink conține substanțe cu proprietăți antihistaminice H1 și analgezice - antipiretice, fiind

indicat pentru ameliorarea congestiei nazale și sinusale, precum și a cefaleei, durerilor musculare și

disconfortului general provocate de răceală, gripă sau alergii.

Faringo Hot Drink acționează prin trei mecanisme:

Paracetamol: acțiune analgezică-antipiretică care ameliorează durerea și febra (cefalee, dureri musculare).

Maleat de clorfeniramină: acțiunea antihistaminică care reduce congestia nazală, hipersecreția

lacrimală, asociate adesea cu acestea și acționează asupra fenomenelor spasmodice de tipul strănutului.

Vitamina C: completează nevoile de acid ascorbic ale organismului și participă la unele reacții de oxidare celulară.

Paracetamolul este un derivat de para-aminofenol, fiind principalul metabolit activ al fenacetinei și

acetanilidei, dar este mai puțin toxic la dozele recomandate uzual.

Paracetamolul este indicat pentru tratamentul simptomatic al durerilor ușoare până la moderate și ca

antipiretic. Sediul și mecanismul acțiunii analgezice nu sunt pe deplin cunoscute.

Acțiunea analgezică

se bazează pe inhibarea sintezei prostaglandinelor la nivelul sistemului nervos central și, în mai mică

măsură, la nivel periferic. Acțiunea periferică poate, de asemenea, să se datoreze inhibării sintezei

prostaglandinelor sau inhibării sintezei sau acțiunii altor substanțe care sensibilizează receptorii

dureroși la stimularea mecanică sau chimică. Paracetamolul reduce febra probabil prin acțiune directă

la nivel central asupra centrilor hipotalamici ai termoreglării, producând vasodilatație periferică cu

creșterea fluxului sanguin la nivel cutanat, transpirație și pierdere de căldură.

Acțiunea centrală

implică probabil inhibarea sintezei prostaglandinelor în hipotalamus. Paracetamolul inhibă acțiunea pirogenilor endogeni asupra centrilor termoreglatori. Maleatul de clorfeniramină este un derivat de alkilamină, cu efecte sedative slabe, activitate anticolinergică moderată, dar proprietăți antihistaminice marcate. Își exercită acțiunea antihistaminică prin antagonizarea competitivă a histaminei în ocuparea situsurilor receptorilor H1 de pe suprafața celulelor efectoare, dar nu se leagă de histamină pentru a o inactiva. Prin aceasta previne, dar nu inversează răspunsul mediat prin histamină. Clorfeniramina nu blochează eliberarea histaminei,

10
producția de anticorpi sau interacțiunea antigen - anticorp. Clorfeniramina antagonizează, în grade variate, majoritatea efectelor histaminei, inclusiv urticaria și pruritul. Ea induce o ameliorare a congestiei nazale, rinoreei și strănutului datorită efectelor anticolinergice de diminuare a secrețiilor mucoase.

Acidul ascorbic (vitamina C) face parte din grupa vitaminelor hidrosolubile. Funcțiile biologice ale acidului ascorbic sunt numeroase. Deși influențează numeroase procese enzimatică, acidul ascorbic nu îndeplinește în țesuturi un rol enzimatic tipic, având funcții de substrat, cofactor, transportor etc. Acidul ascorbic intervine în procesele metabolice în reacții de oxido-reducere, în biogeneza substanței celulare și a colagenului, a carnitinei și a catecolaminelor. Prin proprietățile reductoare și capacitatea sa de a forma chelați, acidul ascorbic intervine în metabolismul mineral, având o deosebită importanță în procesul absorbției, circulației și distribuției ionilor metalici la nivel tisular. Acidul ascorbic are un rol important în metabolismul histaminei și are rol de modulator în biosinteza prostaglandinelor. Acidul ascorbic este implicat în funcțiile imunologice și antibacteriene ale leucocitelor, prin creșterea mobilității lor și protejarea membranei leucocitare față de agenții antioxidanți. Acidul ascorbic intervine în metabolismul glucidelor, lipidelor și proteinelor, favorizează depunerea calciului în oase și vindecarea fracturilor, crește rezistența capilarelor și grăbește vindecarea plăgilor; crește rezistența la infecții a organismului.

5.2 Proprietăți farmacocinetice

Absorbție

Absorbția paracetamolului după administrare orală este rapidă și aproape completă de la nivelul tractului gastro-intestinal, având o biodisponibilitate medie de 88%.

Absorbția poate fi redusă dacă se administrează după o masă cu conținut ridicat de glucide și favorizată de ingestia unei cantități mari de lichid.

Maleatul de clorfeniramină se absoarbe bine după administrarea orală, iar legarea de proteinele plasmatică se realizează în proporție de 72%.

Acidul ascorbic se absoarbe bine din tubul digestiv. Absorbția este diminuată la cei cu hipoaciditate

sau cu tranzit intestinal accelerat. La nivel intestinal, absorbția de vitamina C se realizează împotriva

gradientului de concentrație, prin intermediul unui sistem de transport specific (transport activ). În

cazul administrării unor doze mari de vitamina C, absorbția intestinală se realizează prin transport

pasiv (difuzie).

Capacitatea maximă de absorbție intestinală este de 1200 mg în 24 de ore, la o doză de 3 g/zi.

Distribuție

Paracetamolul se distribuie rapid în mediile lichidiene. Concentrația plasmatică maximă este atinsă în

0,5 - 2 ore, iar în caz de supradozaj absorbția este completă în 4 ore. Dozele uzuale cu efect analgezic

(doze de până la 650 mg) realizează concentrații plasmatică de 5 - 20 μg/ml. Nu se poate face o bună

corelație între concentrația plasmatică și efectul analgezic. Efectul maxim se manifestă la 1- 3 ore după

administrarea orală, acțiunea paracetamolului durând 3 - 4 ore. Legarea de proteinele plasmatică este

nesemnificativă la doze care produc concentrații plasmatică sub 60 μg/ml și poate să atingă valori

moderate, ce variază între 20 -50% la doze mari sau toxice.

Concentrația plasmatică fiziologică a acidului ascorbic este de 0,7-1 μg/100 ml. Nu se depozitează în

organism, fiind necesar un aport exogen continuu. S-a demonstrat că vitamina C traversează bariera

fetoplacentară.

Metabolizare

Paracetamolul este extensiv metabolizat (aproximativ 90 - 95% din doză) în principal în ficat prin

conjugare cu acid glucuronic, acid sulfuric și cisteina. O mică fracțiune (aproximativ 4%) este

transformată prin intervenția citocrom P450 oxidazei până la un metabolit intermediar toxic care este

în mod normal inactivat prin conjugare cu glutatoniul hepatic și excretat în urină sub formă de

11

conjuzați de cisteină și acid mercapturic. Când paracetamolul este administrat timp îndelungat sau pe

perioadă scurtă în doze mari, depozitele de glutation sunt epuizate, putându-se instala necroză hepatică. Acest metabolit este hepatotoxic și nefrototoxic. Timpul mediu de înjumătățire plasmatică este de 1 - 4 ore. Timpul de înjumătățire nu este modificat în caz de insuficiență renală, dar poate fi prelungit în caz de supradozaj acut, în anumite afecțiuni hepatice (ex: la cirofici), la vârstnici și la nou-născuți (2,2- 5 ore). Uneori, timpul de înjumătățire poate fi scurtat la copii. Metabolizarea clorfeniraminei se realizează la nivel hepatic prin sistemul citocromului P- 450. Timpul de înjumătățire plasmatică este de 14 - 25 de ore. Concentrația plasmatică maximă este atinsă după 2 - 6 ore de la administrare, iar efectul maxim de 4 - 8 ore.

Excreție

Paracetamolul se excretă pe cale renală, mai ales sub formă de metaboliți glucuronoconjugați (60 - 80%) și sulfoconjugați inactivi (20 - 30%). Paracetamolul este excretat și sub formă neschimbată în proporție de 2 - 4%.

Prin hemodializă se elimină 120 ml/min sub formă nemetabolizată, dar și metaboliții sunt, de

asemenea, epurați rapid. Prin hemoperfuzie se elimină 200 ml/min, iar prin dializă peritoneală mai puțin de 10ml/min.

Eliminarea feniraminei se face pe cale renală sub formă de metaboliți, într-un interval de 24 ore de la administrare.

Acidul ascorbic se elimină prin urină atât sub formă nemetabolizată cât și sub formă de metaboliți:

acid L(-)-dehidroascorbic, acid 2,3-dioxo-L-gluconic și acid oxalic, în proporții variabile. Pentru un aport zilnic normal de vitamina C (60-100 mg), principalul metabolit ce se regăsește în urina adultului sănătos este acidul oxalic (30-50) mg.

Grupe speciale de pacienți

Insuficiență renală: în caz de insuficiență renală severă (clearance-ul creatininei sub 10 ml/min),

excreția paracetamolului și a metaboliților este întârziată.

Vârstnici: capacitatea de conjugare hepatică nu este modificată.

5.3 Date preclinice de siguranță

Nu există studii de lungă durată efectuate la animale pentru a evalua potențialul genotoxic și

carcinogen al Faringo Hot Drink.

6. PROPRIETĂȚI FARMACEUTICE

6.1 Lista excipienților

Zahăr

Acid citric anhidru

Zaharină sodică

Aromă de lamâie

6.2 Incompatibilități

Nu este cazul.

6.3 Perioada de valabilitate

2 ani

6.4 Precauții speciale pentru păstrare

A se păstra la temperaturi sub 25°C, în ambalajul original.

12

6.5 Natura și conținutul ambalajului

Cutie cu 6 plicuri din hârtie/Al/PE, a câte 13,1 g granule pentru soluție orală

Cutie cu 8 plicuri din hârtie/Al/PE a câte 13,1 g granule pentru soluție orală.

6.6 Precauții speciale pentru eliminarea reziduurilor și alte instrucțiuni de manipulare

Fără cerințe speciale.

7. DEȚINĂTORUL AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ

Terapia SA

Str. Fabricii nr. 124

Cluj Napoca, România

8. NUMĂRUL (ELE) AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ

12239/2019/01-02

9. DATA PRIMEI AUTORIZĂRI SAU A REÎNNOIRII AUTORIZAȚIEI

Data reînnoirii autorizației – August 2019

10. DATA REVIZUIRII TEXTULUI

August 2019